

cielle tilfælde i sin helhed skal foregå for lukkede døre.

I bemærkningerne til justitsministerens ændringsforslag skriver ministeren videre:

»Før justitsministeren træffer beslutning om, at undersøgelsen skal foregå for lukkede døre, vil spørgsmålet blive gjort til genstand for et samråd i Folketingets Retsudvalg mellem udvalget og justitsministeren.«

Denne passus i justitsministerens bemærkninger betyder reelt, at et flertal i Folketinget har besluttet, at det ikke som normalt er dommeren, der skal beslutte, om undersøgelsen og retsmøderne skal holdes for lukkede døre, men at det indirekte er det til enhver tid værende flertal i Retsudvalget og justitsministeren i fællesskab, som afgør, om en dommerundersøgelse skal foregå for åbne eller lukkede døre.

Adskillelsen mellem dømmende, lovgivende og udøvende magt bliver rent retspolitisk udvisket i ret betænkelig grad.

Retsudvalget og dermed Folketinget udsætter sig for at blive draget ind i ministerbeslutningerne i en sådan grad, at Retsudvalget indirekte vil være blevet moralsk medansvarligt for en ministerbeslutning, som vil komme efter det anførte samråd.

Fremskridtspartiet mener også, at svaret på spørgsmålet om offentliggørelse af undersøgelsen bør være, at den afgivne beretning om undersøgelsen selvfølgelig skal offentliggøres. I justitsministerens ændringsforslag til det oprindelige lovforslag er der imidlertid mulighed for, at man i ganske særlige tilfælde kan undlade at offentliggøre undersøgelsen. Det finder Fremskridtspartiet helt urimeligt.

Fremskridtspartiet og befolkningen kan kun få det indtryk, at formålet med alt det hemmelighedskræmmeri er, at man forlods vil sikre sig, at en eventuel undersøgelse af tamilsagen ikke må få det resultat, at befolkningen skal blive delagtiggjort i, at f.eks. fru Mimi Jakobsen som socialminister i den tidligere firkloverregering havde den holdning, at hun ønskede færre familiesammenføringer.

Fremskridtspartiets ændringsforslag har den klare holdning, at de kræver fuld åbenhed.

Skulle Fremskridtspartiets ændringsforslag blive stemt ned, så vil Fremskridtspartiet stemme for det af Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*. Mindretallet indstiller det af justitsministeren under nr. 5 stillede ændringsforslag til vedtagelse og vil ved 2. behandling redegøre for sin stilling til de under nr. 2 og 3 stillede ændringsforslag, mens de under nr. 1 og 4 stillede ændringsforslag indstilles til forkastelse.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (FP):

1) Det under *nr. 1* foreslåede § 21 a, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Undersøgelsen foregår for åbne døre.«

Af et *mindretal* (SF):

2) I det under *nr. 1* foreslåede § 21 a, stk. 3, udgår 2. pkt.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, KF, V, RV og CD):

3) Det under *nr. 1* foreslåede § 21 a, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Undersøgelsen gennemføres efter reglerne i denne lov. Justitsministeren kan dog i særlige tilfælde bestemme, at undersøgelsen skal foregå for lukkede døre. Bestemmelserne om retskredsens grænser og bestemmelsen i § 169 finder ikke anvendelse.«

Af et *mindretal* (FP):

4) Det under *nr. 1* foreslåede § 21 a, stk. 5, 2. pkt., affattes således:

»Justitsministeren skal offentliggøre beretningen.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af FP):

5) Det under *nr. 1* foreslåede § 21 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Undersøgelsen afsluttes med en beretning. Beretningen offentliggøres af justitsministeren, medmindre ganske særlige grunde taler imod offentliggørelse.«